

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317200599
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4317200599.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XX, proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv o revolvingovom úvere, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2 894,23 eura, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 16. februára 2023 č. k. 13Csp/9/2017–464 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o určení, že zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov (III.), vo vyhovujúcom výroku (IV.) a vo výroku o trovách konania (VI.) **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie určil, že Zmluvy o revolvingovom úvere pod č. 8500104432 zo dňa 24. 02. 2015, č. 8500104430 zo dňa 24. 02. 2015, č. 8500029455 zo dňa 13. 08. 2013, č. 8500029456 zo dňa 13. 08. 2013, uzavreté medzi právnym predchodcom žalobkyne D. B., nar. XX. XX. XXXX a žalovanou, sú bezúročné a bez poplatkov (III.). Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 2 267,33 eura, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku (IV.) Žalobu v prevyšujúcej časti o zaplatenie 626,90 eura zamietol (V.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14,42% (VI.). Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 137 písm. a), b), c), d), § 151 ods. 1, 2, § 232 ods. 3 CSP, § 261 ods. 6 písm. d), § 497 Obchodného zákonníka, § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, 2, § 44 ods. 2, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 565, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, § 2 písm. a), b), g), i), § 7 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a vykonaným dokazovaním zistil, že pôvodný žalobca D. B. sa podanou žalobou domáhal, aby súd určil, že dohody o zrážkach zo mzdy rozpísané v žalobe sú neplatné, rovnako ako zmluvy o revolvingovom úvere, a súčasne žiadal, aby súd určil, že zmluvy o revolvingovom úvere sú bezúročné a bez poplatkov, a tiež sa domáhal voči žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 585,32 eura. Na pojednávaní dňa 27. 02. 2018 súd pripustil na návrh žalobcu zmenu žaloby v časti výšky nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 3 186,76 eura, do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Vo veci súd rozhodol rozsudkom dňa 8. októbra 2019 pod sp. zn. 13Csp/9/2017-183 s tým, že bolo právoplatne rozhodnuté o určení neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy k číslu zmluvy 8500104432 zo dňa 24. 02. 2015 k číslu zmluvy 8500104430 zo dňa 24. 02. 2015, k číslu zmluvy 8500029455 zo dňa 13. 08. 2013 a k číslu zmluvy 8500029456 zo dňa 13. 08. 2013 tak, že konanie bolo právoplatne zastavené a rovnako bolo

právoplatne zastavené konanie aj v časti o určenie neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere pod č. 8500104432, pod č. 8500104430, ktoré zmluvy boli uzavreté dňa 24. 02. 2015 a konanie v časti určenie neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere pod č. 8500029455 a pod č. 8500029456, pričom obe boli uzavreté dňa 13. 08. 2013 a aj v tejto časti konanie bolo právoplatne zastavené. Na základe rozhodnutia súdu prvej inštancie zo dňa 8. októbra 2019 bola žaloba zamietnutá v časti o zaplatenie 292,52 eura a aj v tejto časti rozhodnutie súdu je právoplatné. Z uvedeného dôvodu predmetom súdneho konania zostalo určenie, že zmluvy o revolvingovom úvere pod č. 8500104432, č. 8500104430, č. 8500029455, č. 8500029456 sú bezúročné a bez poplatkov. Na pojednávaní dňa 27. 02. 2018 súd pripustil zmenu žaloby žalobcu zo dňa 17. 05. 2017 v časti nároku na bezdôvodné obohatenie v znení, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3 186,76 eura. Predmetom súdneho konania zostal nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2 894,24 eura, nakoľko právoplatne bol zamietnutý nárok žalobcu v časti o zaplatenie 292,52 eura rozsudkom zo dňa 08. 10. 2019 sp. zn. 13Csp/9/2017-183 (3 186,76 eura - 292,52 eura = 2 894,24 eura). Vzhľadom k tomu, že pôvodný žalobca D. B. po podaní žaloby zomrel dňa XX. XX. XXXX, súd pokračoval s právnou nástupkyňou pôvodného žalobcu, ktorou je A. B., na základe právoplatného uznesenia v dedičskom konaní, ktoré vydal Okresný súd Levice dňa 19. 10. 2022 pod sp. zn. 6D/40/2022-55 D not 66/2022, ktorá na základe schválenej dedičskej dohody sa stala jedinou dedičkou.

1.2. Právny predchodca žalobkyne ako dlžník uzavrel so žalovanou písomné zmluvy o revolvingovom úvere pod č. 8500104432 dňa 24. 02. 2015, pod č. 8500104430 zo dňa 24. 02. 2015, pod č. 8500029455 zo dňa 13. 08. 2013 a pod č. 8500029456 zo dňa 13. 08. 2013. Pôvodný dlžník uzatváral zmluvy o revolvingovom úvere so žalovanou ako spotrebiteľ, fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti ani inej podnikateľskej činnosti a žalovaná vstupovala do zmluvných vzťahov s pôvodným žalobcom ako dlžníkom v pozícii dodávateľa, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľských zmlúv konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Na tomto právnom základe súd na dané právne vzťahy aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských úveroch a zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý bol platný ku dňu uzatvárania zmluvných vzťahov. V danom prípade má špeciálna právna úprava, ktorou je Zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj právna úprava o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a preto je nevyhnuté predmetný právny vzťah posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch.

1.3. Vzhľadom k tomu, že predmetom súdneho konania je nárok dlžníka zo zmlúv o spotrebiteľských úveroch, súd ex offio sa zaoberal tou skutočnosťou, či zmluvy o revolvingovom úvere obsahujú náležitosti stanovené § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a tiež, či žalovaná ako veriteľ pred uzatváraním zmlúv o spotrebiteľskom úvere si splnila svoju povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

1.4. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa sa ako právna nástupkyňa pôvodného žalobcu domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv o revolvingovom úvere, súd sa zaoberal podľa § 137 písm. c) CSP, či má na takomto určení naliehavý právny záujem, pričom dospel k tomu záveru, že žalobkyňa v súdnom konaní osvedčila právny záujem na tom, že vyhovujúcim súdnym rozhodnutím pre ňu bude po právnej stránke takýto rozsudok významný, užitočný. Žalobkyňa okrem toho, že žiadala v podanej žalobe určiť, že zmluvy o revolvingovom úvere sú bezúročné a bez poplatkov, súčasne sa domáhala voči žalovanej aj plnenia. Žalovaná naliehavý právny záujem ani nespochybňovala.

1.5. Súd dospel k tomu záveru aj s poukazom na rozhodnutie súdu druhej inštancie, že v zmluvách o revolvingovom úvere pod č. 8500104432, č. 8500104430, č. 8500029455 a pod č. 8500029456 nie je uvedené, kedy je splatná prvá splátka, v dôsledku ktorého údaju by sa dala vyvodiť aj konečná splatnosť úveru. Vzhľadom k tomu, že zmluvy o revolvingovom úvere neobsahujú podľa § 9 ods. 2 písm. f) termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a nie je možné ku konečnej splatnosti úveru žiadnym spôsobom dospieť, zmluvy o revolvingovom úvere sú bezúročné a bez poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluvy o revolvingovom úvere neobsahujú ani adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ktorú náležitosť má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. a aj

z tohto dôvodu sa zmluvy o revolvingovom úvere považujú za bezúročné a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.). Počas konania boli do súdneho spisu predložené oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi k zmluve o revolvingovom úvere pod č. 8500104430 a k zmluve pod č. 8500029455, v ktorých oznámeniach sa už uvádza dátum splatnosti prvej splátky úveru, ako aj dátum splatnosti poslednej splátky úveru, teda aj končenej splatnosti úveru, avšak tieto oznámenia nie sú podpísané dlžníkom, a preto s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vzhľadom k tomu, že ide o zmenu oproti zmluvám o revolvingových úveroch, sa považuje oznámenie veriteľa k zmluvám o revolvingových úveroch pod č. 8500104430 a pod č. 8500029455 za nový návrh. Počas konania žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala, že oznámenie veriteľa k predmetným zmluvám o revolvingových úveroch právny predchodca žalobcu podpísal. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tiež termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Z uvedeného ustanovenia je podstatné pre spotrebiteľa, aby už pri podpise zmluvy mal vedomosť o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy. Vyžaduje sa konkrétna časová - dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je veriteľom ako dodávateľom určená na základe vstupných údajov, ktoré sa majú premietnuť do konkrétneho časového údaju predstavujúcu konečnú splatnosť poskytnutého úveru. V zmluvách o revolvingových úveroch bol uvedený len počet splátok a výška mesačnej splátky, nebolo v nich uvedené, kedy je splatná prvá splátka, v dôsledku ktorého údaju by sa dala vyvodiť i konečná splatnosť úveru. Pri zmluve o revolvingovom úvere č. 8500029455 a č. 8500029456 je v údaji o schválenom úvere RPMN 69,76 % a ročná úroková sadzba 70,02 %, a preto pri týchto dvoch zmluvách nie je v správnej výške uvedená RPMN, nakoľko ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z.). Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, a preto nemôže byť úroková sadzba vyššia ako RPMN za úver. Pri týchto dvoch zmluvách o revolvingovom úvere preto RPMN nebola stanovená správne. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) tohto zákona, ak nie je uvedená RPMN je úver bezúročný a bez poplatkov, v danom prípade RPMN nebola stanovená správne, čo má za následok, akoby nebola uvedená a aj preto sú tieto zmluvy o revolvingovom úvere pod č. 8500029455 a č. 8500029456 bezúročné a bez poplatkov.

1.6. Ku dňu uzatvorenia všetkých štyroch revolvingových zmlúv, z ktorých si žalobkyňa uplatňuje nárok, je zrejmé, že v čase ich uzavretia bol veriteľ povinný podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. si splniť svoju povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Z obsahu zmlúv o spotrebiteľských úveroch je zrejmé, že na predmetných zmluvách sa žiadny údaj o bonite spotrebiteľa neuvádza. Vzhľadom k tomu, že v predmetnom súdnom konaní sa žalobkyňa domáha bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv o spotrebiteľskom úvere a na tomto právnom základe žiada vydať bezdôvodné obohatenie, bolo dôkazné bremeno na strane žalovanej. Je zrejmé, že žalovaná za obdobie počas dvoch kalendárnych rokov uzavrela s právnym predchodcom žalobcu štyri zmluvy o revolvingových úveroch, na základe ktorých bol povinný platiť žalovanej po dobu 42 kalendárnych mesiacov splátky v úhrnej výške 199,52 eura, pričom vzhľadom k tomu, že pri všetkých zmluvách o revolvingovom úvere mali byť úvery splatené po dobu 42 mesiacov, sumu vo výške 199,52 eura mal dlžník splácať súčasne 4 revolvingové úvery za obdobie od 13. 08. 2015 (kedy uzavrel ďalšie dve zmluvy o revolvingovom úvere) až do 13. 12. 2017, ku ktorému dátumu by mal splatiť dva úvery.

1.7. Z ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že jednou z povinností uložených veriteľovi pri poskytovaní spotrebiteľského úveru je i povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ktorá vyplýva z ustanovenia § 7 ods. 1 ZoSÚ. Zákon pri porušení povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou (zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere) v ustanovení § 11 ods. 2 spája významné právne dôsledky. V prípade, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa ustanovenia § 7 ods. 1 tohto zákona, nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Pri hrubom porušení tejto povinnosti sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

1.8. Overovanie bonity neslúži len na ochranu dlžníka, ale tiež aj na ochranu veriteľa, aby sa vyhol v budúcnosti tomu, že dlžník nebude vedieť splácať poskytnutý úver pre nedostatok peňažných prostriedkov. Z obsahu zmlúv o revolvingových úveroch nie je vôbec zrejmé, či si žalovaná bonitu overovala, ak áno, akým spôsobom, pretože je potrebné zisťovať, aké má dlžník náklady na ubytovanie, stravu, dopravu, aký je jeho rodinný stav, prípadne aký ma počet vyživovacích povinností a dodávateľ musí analyzovať spotrebiteľov osobný, domáci rozpočet tak stranu príjmov a výdavkov a to vždy k vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Ak si nesplní veriteľ túto svoju povinnosť, ktorú mu ukladá § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, sa považuje v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Zákonné ustanovenie § 11 ods. 2 veta tretia zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza, že za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov, čo je daný prípad a to pri všetkých štyroch zmluvách o revolvingovom úvere. Aj z tohto dôvodu sú zmluvy o revolvingových úveroch bezúročné a bez poplatkov.

1.9. Vzhľadom k tomu, že všetky štyri zmluvy o revolvingovom úvere pod č. 8500104432, č. 8500104430, č. 8500029455, ako aj pod č. 8500029456 sú bezúročné a bez poplatkov, má žalobkyňa nárok na vrátenie toho, čo bolo zo strany jej právneho predchodcu žalovanej plnené nad rozsah poskytnutého plnenia. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť všetkých štyroch uzavretých zmlúv o revolvingových úveroch sa súd zaoberal pri každej jednotlivkej zmluve tým, na akú sumu bola uzavretá tá-ktorá zmluva o revolvingovom úvere, akú sumu žalovaná ako veriteľ reálne vyplatila pôvodnému žalobcovi a akú výšku pôvodný žalobca na tú-ktorú zmluvu o revolvingovom úvere zaplatil, aby tak súd ustálil výšku bezdôvodného obohatenia u žalobkyne. Na základe uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere pod č. 8500029455 zo dňa 13. 08. 2013 mala byť poskytnutá čiastka úveru dlžníkovi vo výške 1 170,- eur, pričom reálne veriteľ poskytol dlžníkovi sumu vo výške 1 001,83 eura, ktorú sumu vyplatil dlžníkovi na účet, ktorá skutočnosť je zrejماً z výpisu z účtu žalovanej (čl. 331 spisu) k zmluve o revolvingovom úvere pod č. 8500029455. Pôvodný žalobca na pojednávaní dňa 07. 12. 2021 predložil súdu doklady o úhradách, pričom k zmluve o revolvingovom úvere pod č. 8500029455 pôvodný žalobca predložil úhrady o plnení vo výške 1 567,25 eura s tým, že už inými dokladmi o úhradách k tejto zmluve nedisponuje. Žalovaná vo svojom vyjadrení dňa 28. 09. 2020 uviedla, že k zmluve pod č. 8500029455 eviduje úhrady dlžníkom vo výške 2 266,84 eura. Vzhľadom k tomu, že samotná žalovaná vo vyjadrení zo dňa 28. 09. 2020 potvrdila, že prijala od dlžníka k zmluve pod č. 8500029455 sumu vo výške 2 266,84 eura, súd túto skutočnosť nespochybnil a dlžník túto skutočnosť ani nerozporoval. Na tomto právnom základe súd ustálil, že sa žalovaná zo zmluvy pod č. 8500029455 bezdôvodne obohatila vo výške 1 265,01 eura [dlžník k tejto zmluve zaplatil sumu vo výške 2 266,84 eura, pričom žalovaná poukázala dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 1 001,83 eura (2 266,84 eura - 1 001,83 eura = 1 265,01 eura)]. Zo zmluvy pod č. 8500029455 vyplýva žalobkyňi nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške rozdielu medzi zaplatenou sumou 2 266,84 eura a poskytnutými peňažnými prostriedkami žalovanou vo výške 1 001,83 eura, čo predstavuje nárok na bezdôvodné obohatenie vo výške 1 265,01 eura. Žalovaná počas konania už vo vyjadrení k podanej žalobe vzniesla námietku premlčania z pohľadu uplynutia subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej lehoty, a to k zmluve o revolvingovom úvere pod č. 8500029455, pričom je súd toho názoru, že nárok žalobkyne je premlčaný a to pri splátke č. 1 až 5, ktoré dlžník platil vo výške 62,69 eura (právny predchodca žalobkyne) dňa 18. 09. 2013, 15. 10. 2013, 15. 11. 2013, 12. 12. 2013 a 17. 01. 2014. Z uvedeného dôvodu je premlčaný nárok zo zmluvy pod č. 8500029455 vo výške 313,45 eura (5 uhradených splátok á 62,69 eura = 313,45 eura). Žaloba došla konajúcemu súdu dňa 18. 01. 2017 a s poukazom na ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je premlčacia doba trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Pri splátke vo výške 62,69 eura, ktorú zaplatil právny predchodca žalobkyne dňa 18. 09. 2013, uplynula trojročná premlčacia lehota dňa 18. 09. 2016 pri splátke vo výške 62,69 eura, ktorá bola zaplatená 15. 10. 2013, trojročná premlčacia lehota uplynula dňa 15. 10. 2016, pri splátke zaplatenej právnym predchodcom žalobkyne vo výške 62,69 eura dňa 15. 11. 2013 premlčacia lehota uplynula dňa 15. 11. 2016, pri splátke uhradenej dňa 12. 12. 2013 vo výške 62,69 eura dlžníkom premlčacia doba uplynula dňa 12. 12. 2016 a pri splátke zaplatenej dlžníkom vo výške 62,69 eura dňom 17. 01. 2014 premlčacia lehota uplynula dňa 17. 01. 2017, a preto, že žaloba došla na súd 18. 01. 2017, aj táto splátka je premlčaná. Ostatné úhrady, ktoré realizoval dlžník k zmluve pod č. 8500029455, nie sú premlčané, a preto žalobkyňi vznikol nárok voči žalovanej z tejto zmluvy vo výške 951,56 eura (plnenie vo výške 1 265,01 eura - 313,45 eura premlčaný nárok = 951,56 eura).

1.10. Na základe listinných dôkazov súd dospel k záveru, že na základe zmluvy pod č. 8500029456, ktorá bola uzavretá medzi zmluvnými stranami dňa 13. 08. 2013, poskytla žalovaná právnomu predchodcovi žalobkyne peňažné prostriedky vo výške 1 001,83 eura, čo vyplýva z výpisu z účtu žalovanej zo dňa 13. 08. 2013 (čl. 334 spisu), pričom úver podľa zmluvy mal byť poskytnutý na sumu 1 170,- eur. Právny predchodca žalobkyne na pojednávaní dňa 07. 12. 2021 k zmluve o revolvingovom úvere pod č. 8500029456 predložil úhrady na sumu 1 504,56 eura s tým, že už iné listiny o úhradách nemá a tieto listiny boli zažurnalizované do prílohovej obálky na čl. 355 spisu, pričom žalovaná osvedčila, že právny predchodca žalobkyne celkove uhradil k tomuto úveru sumu vo výške 2 266,84 eura, a preto nárok na bezdôvodné obohatenie z tejto zmluvy vzniklo vo výške rozdielu medzi zaplatenou sumou dlžníkom a reálne poskytnutým úverom, t. j. 2 266,84 eura - 1 001,83 eura = 1 265,01 eura. Žalobkyni vzniklo preto právo na vydanie bezdôvodného obohatenia z tejto zmluvy vo výške 1 265,01 eura, pričom žalovaná namietala aj k tejto zmluve o revolvingovom úvere vo svojom vyjadrení k žalobe dňa 15. 03. 2017, že nárok je z pohľadu uplynutia subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej lehoty premlčaný. Súd sa zaoberal vznesenou námietkou premlčania s poukazom na znenie ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, ktorý uvádza, že premlčacia doba je trojročná a dospel k tomu záveru, že dôvodná námietka premlčania bola žalovanou vznesená na sumu 313,45 eura, a to pri splátkach, ktoré dlžník zaplatil dňa 18. 09. 2013 vo výške 62,69 eura, dňa 15. 10. 2013 na sumu 62,69 eura, dňa 15. 11. 2013 na sumu 62,69 eura, dňa 12. 12. 2013 na sumu 62,69 eura a dňa 17. 01. 2014 na sumu 62,69 eura (5 splátok á 62,69 eura = 313,45 eura). Prvá splátka, ktorá bola zaplatená dňa 18. 09. 2013 bola premlčaná dňom 18. 09. 2016, druhá splátka zaplatená vo výške 62,69 eura dňa 15. 10. 2013 bola premlčaná dňom 15. 10. 2016, tretia splátka vo výške 62,69 eura zaplatená 15. 11. 2013 bola premlčaná dňom 15. 11. 2016, štvrtá splátka vo výške 62,69 eura zaplatená 12. 12. 2013 bola premlčaná dňom 12. 12. 2016 a piata splátka vo výške 62,69 eura zaplatená 17. 01. 2014 bola premlčaná dňom 17. 01. 2017, pričom žaloba došla na súd dňa 18. 01. 2017, a preto ďalšie splátky premlčané neboli, pretože pri nich neuplynula trojročná lehota. Z uvedeného dôvodu súd zamietol nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia k zmluve pod č. 8500029456 vo výške 313,45 eura z titulu úspešne vznesenej námietky premlčania žalovanou. Premlčanie pri zmluve pod č. 8500029455 a č. 8500029456 súd posúdil podľa § 101 v kontexte bodu 19. a bodu 20. rozhodnutia súdu druhej inštancie, t. j. ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti.

1.11. Právny predchodca žalobcu na pojednávaní dňa 07. 12. 2021 predložil súdu k zmluve č. 8500104430 doklady o úhrade na sumu vo výške 1 149,48 eura s tým, že ďalšie doklady o úhradách nemá a tieto listiny sú zažurnalizované v spise na č. l. 355 spisu. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere pod č. 8500104430 mala žalovaná poskytnúť právnomu predchodcovi žalobcu peňažné prostriedky vo výške 1 170,- eur, pričom ale reálne poskytla úver vo výške 1 053,- eur, čo potvrdila žalovaná vo vyjadrení dňa 28. 09. 2020 a k tomuto predložila doklad, ktorý sa nachádza v spise na č. l. 333, z ktorého je zrejmé, že ku dňu 24. 02. 2015 poukázala právnomu predchodcovi žalobkyne k zmluve o revolvingovom úvere s VS: 8500104430 sumu vo výške 1 053,- eur. Z tejto zmluvy vznikol žalobkyni nárok na bezdôvodné obohatenie voči žalovanej vo výške 252,04 eura ako rozdiel medzi úhradami na sumu 1 305,04 eura a vyplatenou peňažnou sumou vo výške 1 053,- eur (1 305,04 eura - 1 053,- eur na úhradách = výške bezdôvodného obohatenia v sume 252,04 eura). Žalovaná potvrdila, že k tejto zmluve bolo vyplatených dlžníkom 1 305,04 eura, žalobkyňa túto skutočnosť nerozporovala, a preto súd ustálil, že výška bezdôvodného obohatenia zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500104430 je vo výške 252,04 eura. Žalovaná k tejto zmluve nevzniesla námietku premlčania a ani nemohla byť dôvodne vznesená.

1.12. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere pod č. 8500104432 mala žalovaná poskytnúť právnomu predchodcovi žalobkyne sumu vo výške 1 170,- eur, pričom žalovaná reálne poskytla dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 1 053,- eur, pričom túto skutočnosť osvedčila listinou na č. l. 332 spisu, kedy podľa výpisu z účtu zo dňa 24. 02. 2015 pôvodnému dlžníkovi v zmluve o revolvingovom úvere VS: 8500104432 poukázala 1 053,- eur. Právny predchodca žalobkyne na pojednávaní dňa 07. 12. 2021 k zmluve pod č. 8500104432 predložil úhrady v celkovej výške 1 149,48 eura s tým, že už ďalšími listinami nedisponuje, avšak žalovaná potvrdila, že dlžník uhradil celkove sumu vo výške 1 293,20 eura, čo žalobkyňa ani nerozporovala, a preto súd mal za preukázané podľa vyjadrenia žalovanej zo dňa 28. 09. 2020, že dlžník uhradil k tejto zmluve o revolvingovom úvere sumu vo výške 1 293,20 eura. Z uvedeného dôvodu vznikol žalobkyni voči žalovanej nárok na plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia vo výške rozdielu medzi uhradenou sumou 1 293,20 eura a výškou poskytnutého úveru sumou 1 053,-

eur, čo predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia 240,02 eura (1 293,20 eura - 1 053,- eur = 240,02 eura). K zmluve pod č. 8500104432 žalovaná nevzniesla námietku premlčania.

1.13. S poukazom na vykonané dokazovanie súd ustálil nárok žalobkyne na výšku bezdôvodného obohatenia zo všetkých štyroch zmlúv o revolvingovom úvere na sumu vo výške 2 267,33 eura. Súd dospel k výške bezdôvodného obohatenia na sumu 2 267,33 eura tak, že žalobkyňa si uplatňovala v súdnom konaní nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zo všetkých štyroch revolvingových zmlúv vo výške 3 186,75 eura, pričom právoplatne z tohto nároku bol zamietnutý nárok vo výške 292,52 eura, nakoľko právny predchodca žalobkyne nepreukázal súdu úhradu v tejto výške, a preto predmetom súdneho konania ostal len nárok na zaplatenie sumy 2 894,23 eura z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovanej. Vzhľadom k tomu, že po rozhodnutí Krajského súdu v Nitre uznesením zo dňa 29. júna 2020 sp. zn. 6CoCsp/14/2020-241 bolo uvedené, že súd prvej inštancie sa nezaoberal námietkou premlčania, následne po doplnenom dokazovaní dospel k záveru, že nárok žalobkyne je premlčaný vo výške 626,90 eura tak, že ide o bezdôvodné obohatenie zo zmluvy pod č. 8500029456 vo výške 313,90 eura a tiež nárok zo zmluvy pod č. 8500029455 je premlčaný vo výške 313,90 eura. Z uvedeného dôvodu súd zamietol žalobu v časti o zaplatenie 626,90 eura pre vznesenú námietku premlčania. Vzhľadom k tomu, že predmetom súdneho konania je len nárok vo výške 2 894,23 eura a premlčaný nárok je vo výške 626,90 eura, žalobkyňi patrí nárok na zaplatenie sumy 2 267,33 eura z titulu bezdôvodného obohatenia.

1.14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2, § 256 ods. 1 CSP a uviedol, že žalobkyňa zavinila zastavenie konania vo výroku č. I. a II., a preto žalovaná mala v tejto časti úspech. Žalovaná nebola úspešná vo výroku č. III. a vo výroku č. IV. bola žalovaná úspešná v rozsahu 14,42 %, nakoľko súd úspešnosť rátať tak, že každý zo štyroch výrokov ohodnotil na 25 %. Vo výroku č. IV. si žalobkyňa uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3 186,76 eura, čo predstavuje posudzovanie percentuálnej úspešnosti v rozsahu 25 %, pričom mala úspech vo výške $2\,267,33 \text{ eura} \times 25\% = 56\,683,25 : 3\,186,76 = 17,79\%$ úspech žalobkyne. Žalovaná mala vo výroku č. IV. úspech v rozsahu 7,21 % počítanej zo sumy 919,42 eura ($919,42 \times 25 = 22\,985,50 : 3\,186,76 = 7,21\%$). Percentuálne vyjadrenie $17,79\% + 7,21\% = 25\%$ v tomto výroku. Žalovaná bola úspešná vo výrokoch I. v rozsahu 25 %, vo výroku II. v rozsahu 25 % a vo výroku č. IV. v rozsahu 7,21 %, čo predstavuje úspešnosť žalovanej v rozsahu 57,21 % ($25\% + 25\% + 7,21\%$). Žalobkyňa bola úspešná vo výroku č. III. v rozsahu 25 % a vo výroku č. IV. v rozsahu 17,79 %, čo predstavuje úspešnosť žalobkyne v rozsahu 42,79 % ($25\% + 17,79\%$). Celkový úspech žalovanej je preto vo výške 14,42 % ($57,21\% - 42,79\% = 14,42\%$).

2. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie vo vyhovujúcich výrokoch (I. a II.) a vo výroku o trovách konania (IV.), odôvodniac ho ustanovením § 365 ods. 1 písm. d) CSP - konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP - súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP - rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaná napáda výrok I. pre jeho nesprávnosť a súčasne aj procesnou neprípustnosťou výroku o určení. Civilný sporový poriadok umožňuje v konaní o žalobe na plnenie rozhodnúť určovacím výrokom o predbežnej otázke len za podmienky uvedenej v § 214 ods. 2. Táto podmienka splnená nebola. Rovnako žalovaná považuje daný výrok za neprípustný aj z toho dôvodu, pretože rozhodovanie o predbežných otázkach sa nevyjadruje vo forme samostatných výrokov (R 61/1965). Posúdenie predbežnej otázky nemožno v žiadnom prípade vyjadriť formou výroku, ale sa môže prejavíť len v spôsobe rozhodnutia o návrhu vo veci samej a možno ho uviesť len v odôvodnení rozhodnutia. Žalovaná napáda výrok II. z dôvodu vecnej nesprávnosti a súčasne z dôvodu nesprávneho posúdenia námietky premlčania. Nesprávnosť posúdenia námietky premlčania vyplýva z toho, že hoci žalobca pôvodne žaloval o sumu 585,32 eura žalobou podanou na súde dňa 18. 01. 2017 a až v roku 2019 došlo k pripusteniu zmeny žaloby (zo sumy 585,32 eura na 3 186,76 eura), súd prvej inštancie nesprávne posudzoval celý nárok tak, ako by už bol predmetom žaloby podanej na súde dňa 18. 01. 2017. To je nesprávny postup, ktorý je v rozpore s § 112 Občianskeho zákonníka, pretože účinky spočívania premlčacej doby spojenej s podaním žaloby na súde predsa je možné priznať len tej časti peňažného nároku vyplývajúcej zo žaloby podanej dňa 18. 01. 2017. V ostatnej časti spočívania premlčacej doby nastalo až uplatnením rozšírenia na súde a právoplatnosťou rozhodnutia súdu o pripustení zmeny žaloby, k čomu došlo v roku 2019. Poukázala pritom na rozhodnutie ÚS ČR I. ÚS 3367/13. Uvedené má zásadný vplyv na otázku správnosti posúdenia námietky premlčania, pretože súd postupoval nesprávne a v rozpore s obsahom súdneho spisu vyhodnotil ako nepremlčané

aj také platby, ktoré boli na súde uplatnené až po uplynutí premičacej doby. Súd nemal považovať za uplatnené včas úhrady vykonané po 18. 01. 2014 (tri roky pre podaním žaloby na súd), ale rozlišovať, ktoré úhrady boli uplatnené v žalobe, a ktoré pri zmene žaloby, a vo vzťahu k tomu posúdiť námietku premičania. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nepreukázaných tvrdení o vzniku nároku na vydanie obohatenia 2 267,33 eura. Pri porovnaní vyplatených čiastok a uhradenej sumy pri nasledujúcich zmluvách je zrejmé, že záver súdu o vzniku bezdôvodného obohatenia v sume 2 267,33 eura je nesprávny, keďže je zrejmé, že suma uhradená nad vyplatenú čiastku pri všetkých zmluvách predstavuje v súhrne 2 006,84 eura. Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500104432, vyplatená čiastka 1 053,- eur, splatená čiastka 1 229,34 eura, rozdiel 176,34 eura. Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500104430, vyplatená čiastka 1 053,- eur, splatená čiastka 1 305,04 eura, rozdiel 252,04 eura. Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500029455, vyplatená čiastka 1 001,83 eura, splatená čiastka 2 266,84 eura, rozdiel 1 265,01 eura. Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500029456, rozdiel 313,45 eura. Uvedené spolu nepredstavuje 2 267,33 eura, ale 2 006,84 eura. Súd bez opory v dôkazoch konštatoval, že výška obohatenia pri zmluve číslo 8500104432 je 240,02 eura, hoci rozdiel medzi uhradenými platbami a vyplatenou sumou je 176,34 eura. Podľa odôvodnenia napádaného rozsudku súd dospel k záveru, že jednotlivé zmluvy neobsahujú údaje o posúdení schopnosti žalobcu splácať úver. Uviedla, že v právnom poriadku Slovenskej republiky neexistuje právna norma, ktorá by určila, že údaje o posudzovaní schopnosti žiadateľa o úver sa majú a musia uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v ustanovení § 9 neuvádza, že náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú údaje o posudzovaní schopnosti splácať úver. Zákon č. 129/2010 Z. z. v § 11 neupravuje, že v prípade neuvedenia údajov o posudzovaní schopnosti splácať úver v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa úver považuje za bezúročný. Súd prvej inštancie odôvodnil bezúročnosť úverov takým dôvodom, ktorý nemá oporu v žiadnom zákone. Medzi sporovými stranami počas celého konania nevznikol spor o tom, že žalovaný posudzoval schopnosť žalobcu splácať jednotlivé úvery. Žalovaná napáda aj záver súdu o bezúročnosti z dôvodu, kedy podľa súdu jednotlivé zmluvy neobsahujú údaj o konečnej splatnosti. Uvedený záver je nesprávny po skutkovej a aj po právnej stránke. Každá zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniaми. Obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohy tvoriace súčasť zmluvy. Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Na podporu uvádzaného poukázala na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13Co/111/2014. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutej časti, žalobu zamietol a žalovanej priznal právo na náhradu 100 % trov právneho zastúpenia. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovanej nevyjadřila.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou – žalovanou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby jeho zopakovania alebo doplnenia (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že napadnuté výroky sú vecne správne, preto ich podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Žalobca sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 18. 01. 2017, okrem iného, domáhal, aby súd určil, že zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500104432 zo dňa 24. 02. 2015, č. 8500104430 zo dňa 24. 02. 2015, č. zmluvy 8500029455 zo dňa 13. 08. 2013, č. 8500029456 zo dňa 13. 08. 2013 uzavreté medzi žalobcom a žalovanou sú bezúročné a bez poplatkov. Žiadal, aby súd uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 585,32 eura. V priebehu konania nárok titulom bezdôvodného obohatenia rozšíril na sumu 3 186,76 eura, pričom táto zmena žaloby bola súdom pripustená. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie určil, že zmluvy o revolvingovom úvere pod č. 8500104432 zo dňa 24. 02. 2015, č. 8500104430 zo dňa 24. 02. 2015,

č. 8500029455 zo dňa 13. 08. 2013, č. 8500029456 zo dňa 13. 08. 2013, uzavreté medzi právnym predchodcom žalobkyne D. B., nar. XX. XX. XXXX a žalovanou, sú bezúročné a bez poplatkov (III.). Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 2 267,33 eura, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku (IV.) Žalobu v prevyšujúcej časti o zaplatenie 626,90 eura zamietol (V.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14,42%. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie rozhodoval už len o sume 2 894,23 eura, keď sa zamietajúci výrok ohľadom sumy 292,52 eura už po prvom rozsudku súdu prvej inštancie stal právoplatným. Aj zamietajúci výrok, čo do sumy 626,90 eura (výrok V.) napadnutého rozsudku je už právoplatný z dôvodu, že žalobkyňa voči nemu nepodalala odvolanie.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne právne.

7. Prvým odvolacím dôvodom bolo posúdenie otázky naliehavého právneho záujmu na určení, že zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov.

8. Súd prvej inštancie sa správne zaoberal otázkou naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, posudzujúc ho podľa § 137 písmeno c) CSP, pričom dospel k správne záveru, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení v danej veci je daný. Od 01. 01. 2018 je účinná novela zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorá v § 11 ods. 4 upravuje, že spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Toto ustanovenie sa na danú vec nevzťahuje, pretože bolo prijaté až po podaní žaloby, avšak túto otázku riešil vo svojej rozhodovacej činnosti aj NS SR, ktorý v rozhodnutí, publikovanom v Zbierke rozhodnutí NS SR pod R 10/2022, v ktorom okrem iného uviedol, že podanie žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru v režime zákona č. 258/2001 Z. z. umožňuje Zákon o ochrane spotrebiteľa. V rozhodnutí sp. zn. 9 Cdo 283/2020 z 30. 11. 2022 tiež uviedol, že z rozhodovacej praxe dovolacieho súdu je zrejmé, že uvedená právna otázka už bola dovolacím súdom ustálené vyriešená, a to tak, že podanie žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru v režime zákona č. 258/2001 Z. z. umožňuje Zákon o ochrane spotrebiteľa (viď R 10/2022). Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení v danej veci je daný podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa, aj keď tento zákon výslovne nehovorí o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, avšak z jeho znenia vyplýva, že v zmysle tohto zákona sa spotrebiteľ proti porušiteľovi môže na súde domáhať ochrany svojho práva. Odvolací súd preto nepovažoval námietku žalovanej ohľadom neprípustnosti určovacieho výroku v danej veci za dôvodnú a záver súdu prvej inštancie o danosti naliehavého právneho záujmu za správny. Aplikácia ustanovenia § 214 ods. 2 CSP na danú vec, ako uvádzala žalovaná, dôvodná nebola, preto na posúdenie veci nemá vplyv ani nesplnenie podmienok daných týmto ustanovením. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý určujúci výrok o bezúročnosti a bez poplatkovosti zmlúv (III.) podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Ďalšou namietanou otázkou bola otázka posúdenia námietky premlčania, pričom žalovaná namietala to, že súd prvej inštancie nezohľadnil to, že v priebehu konania došlo k rozšíreniu žaloby vo výške bezdôvodného obohatenia zo sumy 585,32 eura na sumu 3 186,76 eura, pričom súd nesprávne posudzoval celý nárok tak, ako by už bol predmetom žaloby odo dňa 18. 01. 2017, aj keď právoplatne bola zmena žaloby pripustená až v roku 2019.

10. Premlčaním sa rozumie márne uplynutie doby stanovenej v zákone pre vykonanie práva; znamená výrazné oslabenie subjektívneho práva oprávnenej strany, lebo premlčaním síce jeho nárok nezaniká, nemôže však byť súdom priznaný, ak sa povinný pred súdom bráni uplatnenému právu námietkou premlčania. Účelom premlčania je stimulovať oprávnených k včasnému výkonu subjektívnych občianskych práv (pohľadávok) a tiež čeliť tomu, aby povinní neboli vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku (tzv. vynúiteľnosti zo strany súdov).

11. K tejto odvolacej námietke je potrebné uviesť, že v priebehu konania došlo podľa § 139 CSP k zmene žaloby vo výške uplatneného bezdôvodného obohatenia, pričom suma bola rozšírená z pôvodne žalovanej sumy 1 180,64 eura na sumu 3 186,76 eura. Táto zmena žaloby bola na súde uplatnená dňa 18. 05. 2017 a súdom bola pripustená uznesením zo dňa 27. 02. 2018 č. k. 13Csp/9/2017-147,

preto tvrdenie žalovanej, že bola pripustená až v roku 2019, v odvolaní nie je pravdivé. Je potrebné tiež uviesť, že v prípade, ak je zmena žaloby pripustená, pre počítanie premlčania nie je rozhodujúce to, kedy bola zmena žaloby pripustená súdom, ale to, kedy bola uplatnená. To, ako sa toto nesprávne počítanie premlčania malo preukázať na priznanej sume bezdôvodného obohatenia žalovaná v odvolaní neuviedla. Odvolací súd pri posúdení tohto odvolacieho dôvodu vychádzal z toho, že v pôvodnej žalobe sa žalobca domáhal bezdôvodného obohatenia zo zmluvy č. 8500104430 vo výške 5,- eur, zo zmluvy č. 85000104432 vo výške 5,- eur, zo zmluvy č. 85000029455 vo výške 585,32 eura a zo zmluvy č. 85000029456 vo výške 585,32 eura, teda v celkovej sume 1 180,64 eura. V zmene žaloby sa žalobca domáhal bezdôvodného obohatenia zo zmluvy č. 8500104430 vo výške 241,01 eura, zo zmluvy č. 85000104432 vo výške 241,01 eura, zo zmluvy č. 85000029455 vo výške 1 352,37 eura a zo zmluvy č. 85000029456 vo výške 1 352,37 eura, teda v celkovej sume 3 186,76 eura. Námieta premlčania bola žalovanou vznesená voči nároku zo zmlúv č. 8500029455 a č. 8500029456. Z pôvodne uplatneného nároku zo zmlúv č. 8500029455 a č. 8500029456 boli premlčané splátky za mesiace september 2013 až január 2014, teda za 5 mesiacov, čo správne zohľadnil súd prvej inštancie. Z pôvodne uplatneného nároku tak neboli premlčané splátky za mesiace február až máj 2014 (4 splátky), pretože pôvodne uplatnená suma 585,32 eura predstavovala 9 splátok, z toho 5 premlčaných a 4 nepremlčané (585,32 = 62,69 eura x 9 splátok + 21,11). Ak potom došlo k rozšíreniu žaloby na sumu 3 186,76 eura už dňa 18. 05. 2017, ďalšie splátky už nie sú premlčané, pretože 10. splátka mala splatnosť až dňa 17. 06. 2014, teda už v čase, kedy bolo rozšírenie žaloby podané na súde. Z uvedených dôvodov táto odvolacia námieta nemá vplyv na samotnú výšku súdom prvej inštancie priznaného bezdôvodného obohatenia.

12. Čo sa týka samotného výpočtu bezdôvodného obohatenia, žalovaná v odvolaní namietala, že súdom priznaná výška 2 267,33 eura nie je preukázaná, pričom podľa žalovanej suma uhradená nad vyplatenú čiastku pri všetkých zmluvách predstavuje v súhrne 2 006,84 eura. Pri zmluvách č. 8500029455 a č. 8500104430 sa žalovaná s výpočtom súdu prvej inštancie stotožnila. Pri zmluve č. 8500104432 nesúhlasila s tým, že žalobkyňa zaplatila sumu 1 293,20 eura a uvádzala sumu 1 229,34 eura, z čoho potom rozdiel pri výške bezdôvodného obohatenia pri tejto zmluve podľa nej nepredstavuje 240,02 eura, ako uviedol súd prvej inštancie, ale sumu 176,34 eura. K tomu odvolací súd uvádza, že pokiaľ by žalobca na tejto zmluve uhradil len sumu 1 229,34 eura, je to oproti sume uvádzanej súdom 1 293,20 eura rozdiel o 63,86 eura (1 293,20 - 1 229,34), čo by potom po odčítaní tejto sumy od výšky bezdôvodného obohatenia uvedeného súdom vo výške 240,02 eura malo predstavovať sumu 176,16 eura (240,02 - 63,86), a nie ako uvádza žalovaná v odvolaní 176,34 eura. Žalobcom zaplatená suma 1 293,20 eura pritom vyplýva z dokladu predloženého samotnou žalovanou pod č. I. 133 a ňou zaslaného prehľadu splátok pod č. I. 262, preto táto námieta ohľadom výpočtu žalovanej nie je dôvodná a neskoršie iné ním uvádzané sumy preto už neboli zohľadnené. Pri zmluve č. 8500029456 žalovaná v odvolaní neuviedla, koľko vyplatila žalobkyňa, a koľko žalobca splatil, ale len rozdiel v sume 313,45 eura, preto nie je možné zistiť, ako dospela k tejto sume, preto pre spochybnenie súdom priznanej sumy ohľadne tohto úveru v odvolaní absentujú skutkové tvrdenia. Súdom prvej inštancie pritom pri výpočte bezdôvodného obohatenia vychádzal zo žalovanou predložených dôkazov, v ktorých uviedla, že žalobca jej na základe tejto zmluvy zaplatil 2 266,84 eura (č. I. 262). Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd dospel k záveru, že celková suma bezdôvodného obohatenia zo všetkých súm predstavuje sumu 3 022,08 eura (bezdôvodné obohatenie zo zmluvy č. 8500104430 vo výške 252,04 eura + bezdôvodné obohatenie zo zmluvy č. 8500102232 vo výške 240,02 eura + bezdôvodné obohatenie zo zmluvy č. 8500029455 vo výške 1 265,01 eura + bezdôvodné obohatenie zo zmluvy č. 8500029456 vo výške 1 265,01 eura), avšak predmetom odvolacieho konania bol už len nárok z tohto titulu ohľadom sumy 2 267,34 eura (3 186,76 - právoplatne zamietnutá suma 292,52 - právoplatne zamietnutá suma 626,90), preto priznať viac už nemohol, preto napadnutý vyhovujúci výrok (IV.) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. Ďalším odvolacím dôvodom bol záver súdu, že zmluvy neobsahujú údaje o posúdení schopnosti žalobcu splácať úver, preto sú bezúročné a bez poplatkov. Žalovaná namietala, že žiadne ustanovenie právneho predpisu nestanovuje, že údaje o posudzovaní schopnosti žiadateľa o úver sa majú uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere, teda súd odôvodnil bezúročnosť dôvodom, ktorý nemá oporu v žiadnom zákone. S touto odvolacou námietskou sa odvolací súd nestotožňuje. Záver súdu prvej inštancie je, že žalovaná neskúmala schopnosť žalobcu splácať úver, pričom dospel k záveru, že zo strany žalovanej išlo o hrubé porušenie povinnosti, avšak súd neuviedol to, že by táto skutočnosť mala byť uvedená v zmluve, čo namietala žalovaná, preto je táto námieta nedôvodná. Z tvrdenia žalovanej v odvolaní, že medzi sporovými stranami počas celého konania nevznikol spor o tom, či žalovaná

posudzovala schopnosť žalobcu splácať jednotlivé úvery, žalovaná nevyvodila žiaden záver, preto tento odvolací dôvod neodôvodňoval zmenu napadnutého rozsudku.

14. Ďalšou odvolacou námietkou bol záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti úveru z dôvodu, že zmluvy neobsahujú údaj o konečnej splatnosti. V tejto časti sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie a na tieto dôvody odkazuje. Dodáva, že keďže všetky zmluvy boli posúdené ako bezúročné a bez poplatkov aj z iných dôvodov (zmluvy č. 8500029455 a č. 8500029456 z dôvodu nesprávnej RPMN, všetky zmluvy z dôvodu nesplnenia povinnosti posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a absencie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť), pričom tieto závery súdu prvej inštancie odvolaním žalovanej neboli namietnuté, preto ani nesprávnosť tohto záveru súdu prvej inštancie by na správnosti napadnutého rozhodnutia nič nezmenila.

15. Predmetom odvolacieho konania bolo aj preskúmanie výroku o trovách konania. Keďže voči tomuto výroku neboli v odvolaní uvedené žiadne dôvody a ostatné odvolacie dôvody neboli spôsobilé zmeniť ostatné napadnuté výroky, odvolací súd aj tento výrok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže jej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalobkyni sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že žalobkyni žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že žalobkyni sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).